

ISSN: 2636-848X

**Türk Spor Bilimleri
Dergisi**
Türk Spor Bil Derg

Cilt 3, Sayı 1
Mart 2020, 29-34

**The Journal of Turkish
Sport Sciences**
J Turk Sport Sci

Volume 3, Issue 1
March 2020, 29-34

Yahya Gökhan YALÇIN¹
Tolga TEK¹
Mehmet Çağrı ÇETİN²

¹ Selçuk Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi

² Mersin Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi

Sorumlu Yazar: Y.G. Yalçın
e-mail: gyalcin@selcuk.edu.tr

Geliş Tarihi: 10.03.2020
Kabul Tarihi: 19.03.2020

ORJİNAL ARAŞTIRMA
ORIGINAL RESEARCH

Amatör Olarak Spor Yapan Üniversite Öğrencilerinin Sportmenlik Yönelimlerinin İncelenmesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, amatör olarak spor yapan üniversite öğrencilerinin sportmenlik yönelimlerinin incelenmesi ve bazı değişkenler açısından değerlendirilmesidir. Araştırma grubunu, Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde lisans öğrenimi gören 133 kadın, 216 erkek olmak üzere toplam 349 amatör sporcudan oluşturulmuştur. Veri toplama aracı olarak Vallerand ve ark. tarafından geliştirilen, Sezen-Balçıkkanlı (2010) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Çok boyutlu sportmenlik yönelimi ölçeği (Multidimensional Sportspersonship Orientation Scale) [MSOS]" ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Independent-Samples t testi, Oneway Anova ve Tukey HSD testleri kullanılmıştır. Öğrencilerin cinsiyet ve antrenör ile çalışma yılı değişkenlerine bağlı olarak farklılıkların olduğu tespit edilirken, yaş, spor türü ve sporculuk geçmişi değişkenlerine bağlı olarak sportmenlik yönelimlerinde istatistiksel bir değişim gözlenmemiştir. Kadınların, kurallara ve yönetime saygı ortalama değerlerinin erkeklere nazaran yüksek olduğu görülmüştür. Antrenörüyle çalışma süresi 7 yıl ve üzeri olan sporcuların sosyal normlara uyum ortalama değerlerinin 4-6 yıl çalışan sporculara göre istatistik açıdan daha yüksek olmasından dolayı amatör sporcuların sportmenlik yönelim değerlerine daha fazla katkıda buldukları gözlemlenmiştir. Amatör sporcu kadınların, kurallara ve yönetime saygı ortalama değerlerinin erkeklere nazaran yüksek olması, antrenörüyle çalışma süresi 7 yıl ve üzeri olan sporcuların sosyal normlara uyum ortalama değerlerinin 4-6 yıl çalışan sporculara nazaran istatistik açıdan daha yüksek olması amatör sporcuların sportmenlik yönelim değerlerine daha fazla olumlu katkıda buldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Amatör sporcu, sportmenlik, üniversite öğrencileri

Examine the Sportsmanship Orientation of University Students Who Play Sports as Amateurs

Abstract

The purpose is to examine the sportsmanship orientations of university students doing sports as amateurs and evaluate them in terms of some variables. The research group consisted of 349 amateur athletes as 133 females and 216 males studying at Selçuk University, Faculty of Sport Sciences. Multidimensional Sportspersonship Orientation Scale (MSOS), which was developed by Vallerand et al. (1997) and adapted into Turkish by Sezen-Balçıkkanlı (2010), was used as the data collection tool. Independent-Samples t test, One-way Anova and Tukey HSD tests were used for data analysis. It was determined that there were differences depending on the variables of students' gender and year of work with coach, while no statistically significant difference was observed in their sportsmanship orientations depending on age, sport type and athletic history variables. Females' average values of respect for rules and management were found to be higher compared to males. It was observed that the average values of compliance with social norms of athletes with a working time of 7 years and above were statistically higher than that of those working for 4-6 years, thus contributing more to the sportsmanship orientation values of amateur athletes. The result of that amateur women athletes have higher average values of respect for rules and management than men, and average values of compliance with social norms of athletes with 7 years or more are statistically higher than athletes working for 4-6 years. It can be said that amateur athletes contribute more positively to sportsmanship orientation values.

Keywords: Amateur sport, sportsmanship, university students

GİRİŞ

Ülkemizde spor, amatör, profesyonel ve gizli profesyonellik olmak üzere üç boyutta gerçekleştirilmektedir. Türk Dil Kurumunun Türkçe sözlüğündeki karşılığına göre amatör, bir işi karı için değil, sırf zevki için yapan kimse, hevesli, meraklı olan kimsedir diye tanımlanırken, profesyonelliği ise “bir işi meslek edinmiş kimsedir” şeklinde tanımlanmaktadır. Amatörlük, spora katılımı sağlamak için, profesyonellik ise maddi bir kazanç elde etmek uğruna, bir takım girişimciler tarafından organize edilen bir etkinliktir (Tekin, Mucuk ve Sunay, 2016).

Bireyin içinde yaşadığı topluma uyumlu olup onunla sağlıklı ilişkiler kurabilmesi için bedensel, ruhsal ve zihinsel olarak sağlıklı olması gereklidir. Spor, bireylerde ve toplumda sağlıklı ilişkilerin oluşmasını sağlayan, kurallara saygıyı öğreten ve sosyal barışa inanmış kişiler kazandıran bir araçtır (Güven, 1999). Spor, insanın doğasında bulunan saldırganlığa barışçı boşalma olanakları sağlamakta, saldırganlık güdüsünün denetim altına alınması için uygun bir yarış ortamı yaratmaktadır (İnal, 2003).

Spor, sosyal yapının en önemli belirleyicilerinden birdir, sosyal bir kurum olma özelliğinin yanı sıra, spor yapısının toplumdaki ahlaki boyutunun olması da önem kazanmaktadır. Spor, toplum bilimi ile ilgili çalışmalarda ahlaki boyut, toplumdaki iş ahlaki, tıp etiği kavramlar incelenmesi gereken bir olgudur. Bir eğitim aracı olan spor, toplumun tüm kesimleri tarafından kullanılmaktadır. Eğitim olarak görülen sporlardan gerekli verimliliği elde etmek mümkündür. Spor ahlakının temelini oluşturan ilkelerden en önemlileri etik ve sportmenliktir (Şahin, 1998).

Sporunda centilmenlik ülkemizde genel olarak sportmenlik olarak kullanılmaktadır. Samimiyet, cesaret, sabır, kendini kontrol etme, başkalarına saygı duyma, kibarlık, asalet sahibi olma gibi özelliklerin önemini vurgulayan bir kavramdır (Koç, 2013). Sportmenlik başlarda insan onuruna gösterilen saygının ifadesi olarak kendini göstermiş ve sporun her türünde ve her aşamasında dürüst olarak oyun oynamaya neden olan bir ahlaki prensip olarak kendini kabul ettirmiştir (Pehlivan, 2004). Sporcuların oyunu oynamaya nasıl yönlendirdiği sportmenlik kavramını tanımlar. Ayrıca, başarıya ulaşmak için çabalarırken adalet, dürüstlük ve kurallara saygı gösterme kararlılığını sürdürme çabasına sportmenlik denir.

Sportmenlik kavramı içerisinde, erdem, samimiyet, cesaret, sabır, kendini kontrol, kendine güven, başkalarını küçümsememe, başkalarının fikirlerine ve doğrularına saygı duyma, kibarlık, iyilik, asillik, onurluluk, ortaklık ve cömertlik gibi özellikleri barındırır (Koç, 2013). Sportmenlik spor kurumlarının yanı sıra, okullarda yapılan uygulamalarda ve rekreasyonel etkinliklere ilişkin programların uygulanması ve eğitici kaynaklar yoluyla da öğretilir (Arıpınar ve Donuk, 2015; Ford, Jubenville ve Phillips, 2012). Okul sporunun ahlaki ve insani genel amaçları, çocuk ve gençlerde bedensel, zihinsel ve toplumsal sağlık bilincinin uyandırılması ve onlara bu değerlerin kazandırılması olarak ifade edilebilir (Pehlivan, 2004).

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada, üniversite eğitimi gören amatör sporcuların sportmenlik yönelimlerindeki değişimlerin incelemek ve öğrenci sporcuların sportmenlik davranışlarını ne ölçüde olduğunu ortaya koymaktır. Sporculara ait elde edilen bulguların ilgili literatüre katkı sağlayacağı da ifade edilebilir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada, Amatör branşlarda spor faaliyeti yapan üniversite öğrenciler ile yapılan nicel araştırma tarama modeli kullanılmıştır. Kişilerin belirlenen konularda tutum, inanç, görüş, davranış, beklenti ve özelliklerini anketler yardımıyla tespit etmeyi amaçlayan araştırmalara tarama araştırmaları denilmektedir (Gürbüz ve Şahin, 2017).

Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini Selçuk Üniversitesinde eğitim görev amatör sporcular oluştururken, örneklem grubunu ise 350 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma, 2008 Helsinki Deklarasyonu'nun insan araştırmaları etik standartlarına uygun şekilde yerine getirilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada, kişisel bilgi formu ve Sezen-Balçıklı tarafından Türkçe'ye uyarlayan "Çok Boyutlu Sportmenlik Yönelimi Ölçeği" (MSOS) kullanılmıştır (Sezen-Balçıklı, 2010). Ölçek "sosyal normlara uyum", "kurallara ve yönetime saygı", "sporda sorumluluklara bağlılık", "rakibe saygı" alt boyutlarını içermektedir. Cronbach Alpha değerleri ise; sosyal normlara uyum ,86; kurallara ve yönetime saygı,83; sporda sorumluluklara bağlılık ,91; rakibe saygı ,82'dir (Sezen-Balçıklı, 2010). Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha değeri ,76 olarak hesaplanmıştır. Araştırmaya katılan, üniversite öğrencilerin amatör branşlarda faaliyet gösteren kişilerden tespiti ile veri toplama formu dağıtılmış çalışmanın amacı anlatılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada kullanılan verilerin analizinde istatistik paket programı kullanılmıştır. Verilerin tanılayıcı istatistiği yapılarak varyans ve homojenlikleri test edilmiştir. Verilerin analizinde Independent-Samples t test, OneWay Anova ve Tukey HSD testleri kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Cinsiyet Değişkenine Göre Sportmenlik Yönelimi Değişimleri

Cinsiyet	n	%	Sosyal Normlara Uyum		Kurallara ve Yönetime saygı		Sporda Sorumluluklara Bağlılık		Rakibe Saygı	
			X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
Kadın	133	38,11	3,93	0,82	4,15	0,71	4,21	0,66	3,81	0,86
Erkek	216	61,89	3,84	0,95	3,94	0,64	4,24	0,67	3,86	0,81
Toplam			3,87	0,91	4,02	0,67	4,23	0,67	3,84	0,83
t			0,881		2,698		-0,382		-0,608	
p			0,363		0,006*		0,701		0,537	

* Gruplar arası anlamlı farklılık (p<0,05)

Tablo 1'de katılımcıların 133'ü (%38,11) kadın, 216'sı (%61,89) erkek amatör spordur. Kadın amatör sporcuların sportmenlik yönelimi düzeyi değişimlerinde Sporda Sorumluluklara Bağlılık düzeyi ortalaması (4,21±0,66) en yüksek seviye bulunurken, Cinsiyet değişkeninde Kurallara ve Yönetime saygı alt boyutunda istatistikî açıdan anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (p<0,05).

Tablo 2. Spor Türü Değişkenine Göre Sportmenlik Yönelimi Değişimleri

Spor Türü	n	%	Sosyal Normlara Uyum		Kurallara ve Yönetime saygı		Sporda Sorumluluklara Bağlılık		Rakibe Saygı	
			X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
Bireysel spor	174	49,86	3,91	0,87	4,06	0,63	4,25	0,59	3,80	0,88
Takım sporları	175	50,14	3,83	0,94	3,98	0,71	4,21	0,74	3,89	0,77
t			0,854		1,072		0,644		-1,033	
p			0,393		0,284		0,520		0,302	

Tablo 2'de görüldüğü gibi; Bireysel spor ve takım sporları arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklılık olmamasına rağmen, Bireysel spor ile uğraşan sporcular takım sporları ile uğraşan sporculara göre rakibe saygı boyutu haricinde diğer tüm boyutlardaki ortalamaları yüksektir.

Tablo 3. Yaş Değişkenine Göre Sportmenlik Yönelimi Değişimleri

Yaş	n	%	Sosyal Normlara Uyum		Kurallara ve Yönetime saygı		Sporda Sorumluluklara Bağlılık		Rakibe Saygı	
			X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
18-20 yaş	69	19,77	3,88	1,04	4,01	0,77	4,34	0,68	3,71	1,04
21-23 yaş	165	47,28	3,92	0,89	4,03	0,66	4,27	0,65	3,85	0,78
24-27 yaş	115	32,95	3,80	0,85	4,01	0,64	4,11	0,67	3,91	0,74
F			0,579		0,039		3,171		1,233	
p			0,561		0,962		0,43		0,293	

Tablo 3'de görüldüğü gibi; yaş değişkenleri arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklılık olmamasına rağmen, 21-23 yaş aralığındaki sporcular rakibe saygı boyutu haricinde diğer tüm boyutlardaki ortalamaları yüksektir.

Tablo 4. Antrenörü ile Çalışma Süresi Değişkenine Göre Sportmenlik Yönelimi Değişimleri

Antrenör ile çalışma süresi	n	%	Sosyal Normlara Uyum		Kurallara ve Yönetime saygı		Sporda Sorumluluklara Bağlılık		Rakibe Saygı	
			X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
1-3 Yıl	211	60,46	3,85	0,87	4,02	0,66	4,20	0,62	3,85	0,81
4-6 Yıl	89	25,50	3,76	1,04 ^b	3,93	0,77	4,21	0,79	3,71	0,94
7 Yıl ve Üzeri	49	14,04	4,18	0,72 ^a	4,16	0,54	4,42	0,58	4,05	0,59
F			3,644		1,834		2,428		2,706	
p			0,027 [*]		0,161		0,090		0,068	

^{a,ab}= Gruplar arası anlamlı farklılık (p<0,05)

Tablo 4'de görüldüğü gibi; amatör sporcuların antrenörleri ile çalışma yıllarına göre sportmenlik yönelimlerinde Sosyal Normlara Uyum alt boyutunda istatistikî açıdan anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (p<0,05).

Tablo 5. Sporculuk Süresi Değişkenine Göre Sportmenlik Yönelimi Değişimleri

Sporculuk Geçmişi	n	%	Sosyal Normlara Uyum		Kurallara ve Yönetime saygı		Sporda Sorumluluklara Bağlılık		Rakibe Saygı	
			X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
1-3 Yıl	134	38,39	3,92	0,85	4,07	0,62	4,20	0,57	3,92	0,74
4-6 Yıl	109	31,24	3,81	0,92	4,00	0,66	4,23	0,63	3,82	0,90
7 Yıl ve Üzeri	106	30,37	3,87	0,97	3,98	0,74	4,27	0,81	3,77	0,85
F			0,423		0,574		0,292		1,037	
p			0,655		0,564		0,747		0,356	

Tablo 5'de görüldüğü gibi; sporculuk geçmişi değişkenleri arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklılık olmamasına rağmen, 1-3 yıl sporculuk süresi olan sporcuların, sporda sorumluluklara bağlılık boyutu haricinde diğer tüm boyutlardaki ortalamaları yüksektir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu araştırmaya Konya Selçuk Üniversitesinde eğitim gören amatör sporculardan 133 Kadın, 216 erkek toplam 349 sporcu katılmış ve katılımcıların sportmenlik yönelimleri bazı değişkenler açısından incelenmeye çalışılmıştır.

Kadın amatör sporcular ile erkek amatör sporcular arasında Kurallara ve yönetime saygı düzeyleri boyutunda kadınlar lehine anlamlı fark tespit edilmiştir (p=0,006). Koç ve ark. Araştırmasında, üniversite öğrencilerinin sportmenlik davranışlarının negatif davranışlardan kaçınma boyutunda ve saygı düzeylerinin kozmopolitan saygı boyutunda kadınlar lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür (Koç ve Seçer, 2018). Ayrıca, rakibe saygı alt boyutunun en düşük, sporda sosyal sorumluluklara bağlılık alt boyutunun en

yüksek ortalamaya sahip olması diğer çalışmalar ile benzerlik göstermektedir (Lemyre, Roberts ve Ommundsen, 2002; Özşarı vd., 2018).

Elde edilen sonuçlarda kadın amatör sporcuların sportmenlik yönelimlerinin yüksek olması, toplumda kadının erkelere göre davranışlarının daha olumlu olması beklentisi ile örtüşmektedir.

Araştırmaya katılan bireysel spor ve takım sporları amatör sporcular arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bireysel sporlar ile ilgilenen amatör sporcularda Sporda sorumluluklara bağlılık alt boyutları ortalaması tüm alt boyutlara göre en yüksek seviyededir. Ebrahim ve ark. bireysel sporlar ve takım sporlarıyla ilgilenen elit sporcular arasında yapmış oldukları araştırma sonucuna göre eğitim seviyesi ile kurallara ve yönetime saygı alt boyutunda korelasyon olduğunu söylemiştir (Ebrahim, Ghasem ve Majid, 2015).

Araştırmamızda yaş değişkenleri arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Elik çalışmasında, amatör futbolcuların sportmenlik düzeyleri ve alt boyutlarının yaş değişkenine göre incelendiğinde kural ve yönetime saygı ile rakibe saygı alt boyutunda ve genel olarak sportmenlik düzeylerinde gruplar arasında ileri düzeyde anlamlı farklılık tespit edilmiştir (Elik ve Tuncay, 2017). Çalışmamızda, Yaş faktörüne bağlı sportmenlik değişimlerinde 18-20 yaş grubundaki amatör sporcular sosyal sorumluluklara bağlılık alt boyutunda en yüksek değerlere sahipken, aynı yaş grubu amatör sporcular rakibe saygı alt boyutunda en düşük değerlere sahip olduğu; İlgili literatürde ise rakibe saygı alt boyutuna ait değerlerin en düşük seviyede olduğu tespit edilmiştir (Stornes ve Bru, 2002; Stornes ve Ommundsen, 2004).

Sporcuların, yaş ilerledikçe Kurallara ve yönetime saygı, sporda sorumlularla bağlılık ve rakibe saygı düzeyleri artma eğiliminde olduğu düşünülebilir.

Araştırmada, Antrenörü ile çalışma süresi değişkeni incelendiğinde, Sosyal Normlara Uyum alt boyutlarında 4-6 yıl ve 7 yıl üzeri çalışma yılları arasında istatistikî açıdan anlamlı sonuca ulaşılmıştır. Ancak tüm alt boyutlarda ve çalışma yıllarında Sporda Sorumluluklara Bağlılık en yüksek ortalamaya sahiptir. Rhind ve Yang Sporcuların Antrenör-Sporcu ilişkisi ile Sportmenlik Yönelimleri üzerine yaptığı araştırmada, bireysel ve takım sporcularının antrenör-sporcu ilişkisini karşılaştırması, bireysel sporcuların antrenörlerine daha çok önem verdikleri sonucuna ulaşmıştır (Rhind, Jowett ve Yang, 2012). Bu durumun bireysel sporcuların antrenörleri ile birebir çalışma süreleri ve antrenör ilgisi ve güven duygularının daha yakın olmasından kaynaklandığı söylenebilir.

Araştırmada, Sporculuk geçmişi değişkenleri arasında sportmenlik yönelimlerinde istatistikî açıdan anlamlı bir farklılık bulunmazken, sporculuk geçmişi en yüksek düzey 7 yıl ve üzeri Sporda Sorumluluklara Bağlılık alt boyutu iken en düşük düzey ise 4-6 yıl Sosyal Normlara Uyum alt boyutudur. Özşarı çalışmasında, 4 yıl ve üzeri sporculuk süresine sahip işitme engelli sporcuların kurallara ve yönetime saygı alt boyutu hariç diğer tüm boyutlarda 1-3 yıl sporculuk süresine sahip sporculara göre daha yüksek değerlere sahip olduklarını tespit etmiştir (Özşarı, 2018). Ayrıca, 1-4 yıllık sporculuk tecrübesi olan bireylerin, 11-12 yıllık tecrübesi olan bireylere göre ahlaki ölçek puanlarının daha yüksek olduğunu belirtilmiştir (Satcher, 2006).

Sonuç olarak, amatör sporcu kadınların, kurallara ve yönetime saygı ortalama değerlerinin erkelere nazaran yüksek olması, antrenörüyle çalışma süresi 7 yıl ve üzeri olan sporcuların sosyal normlara uyum ortalama değerlerinin 4-6 yıl çalışan sporculara nazaran istatistikî açıdan daha yüksek olması amatör sporcuların sportmenlik yönelim değerlerine daha fazla olumlu katkıda buldukları söylenebilir

KAYNAKLAR

- Arıpınar, E. ve Donuk B. (2015). *Spor Yönetimi ve Organizasyonlarda Etik Yaklaşımlar Fairplay*. Ankara: Ötüken Neşriyat AŞ.
- Ebrahim, R. M., Ghasem, M., & Majid, JF. (2015). Factor analysis demographic related of sportmanship in professional and champion athletes. *Organizational Behavior Management In Sport Studies*,2(5),65-72.
- Elik, T. (2017). *Güneydoğu anadolu bölgesi futbol takımlarında amatör olarak futbol oynayan sporcuların sportmenlik yönelimleri ve empatik eğilim düzeyleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.

- Ford, D. W., Jubenville, C. B. ve Phillips M. B. (2012). The effect of the star sports-manship education module on parents' self-perceived sportsmanship behaviors in youth sport. *Journal of Sport Administration and Supervision*, 4 (1), 1-4.
- Güllü, S. (2018). Sporcuların antrenör-sporcu ilişkisi ile sportmenlik yönelimleri üzerine bir araştırma, *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(4), 190-204.
- Gürbüz, S. ve Şahin, F. (2017). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Güven, Ö. (1999). *Türklerde Spor Kültürü*. Geliştirilmiş 2. Baskı, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları.
- İnal, A. N. (2003). *Beden Eğitimi ve Spor Bilimi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Koç, Y. (2013). Beden eğitimi dersi sportmenlik davranışı ölçeği (BEDSDÖ): Geçerlik ve güvenilirlik çalışması, *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 96-114.
- Koç, Y. ve Seçer, E. (2018). Spor bilimleri alanında eğitim gören üniversite öğrencilerinin sportmenlik davranışları ile saygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(2), 247-259.
- Lemyre, P. N., Roberts, G. C. ve Ommundsen, Y. (2002). Achievement goal orientations, perceived ability, and sportspersonship in youth soccer. *Journal of Applied Sport Psychology*, 14(2), 120-136.
- Özsarı, A. (2018). İşitme engelli voleybolcuların sportmenlik yönelimleri. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20-3.
- Özsarı, A., Demirel, H., Altın, M., Yalçın Y.G. ve Demir, H. (2018). Kadın basketbolcuların sportmenlik yönelimleri. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 66-71.
- Pehlivan, Z. (2004). Fair play kavramının geliştirilmesinde okul sporunun yeri ve önemi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(2), 49-53.
- Rhind, D. J. A., Jowett, S. ve Yang, S. X. (2012). A comparison of athletes' perceptions of the coach-athlete relationship in team and individual sports. *Journal of Sport Behavior*, 35(4), 433-452.
- Sezen-Balçıklı, G. (2010). Çok boyutlu sportmenlik yönelimi ölçeği'nin Türkçe uyarlaması: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(1), 1-10.
- Stornes, T. ve Bru, E. (2002). Sportspersonship and perceptions of leadership: An investigation of adolescent handball players' perceptions of sportspersonship and associations with perceived leadership. *European Journal of Sport Science*, 2(6), 1-15.
- Stornes, T. ve Ommundsen, Y. (2004). Achievement goals, motivational climate and sportspersonship: a study of young handball players. *Scandinavian Journal of Education*, 48(2), 205-221.
- Şahin, M. (1998). *Spor Ablakı ve Sorunları*, İstanbul: Evrensel Basım Yayın.
- Tekin, Y., Mucuk, B. ve Sunay H. (2016). Türkiye'de amatör sporcu olmak. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 183-190.
- Vallerand, R. J. ve Losier, G. F. (1994). Self-determined motivation and sportsmanship orientation: an assessment of their temporal relationship. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 16, 229-245.